

Izvorna jezična inačica ove stranice [en](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

engleski

Swipe to change

Sudovi i druge organe nadležne za pravosuđe

Malta

Sudovi i druge organe nadležne za pravosuđe

Rzecznik praw obywatelskich

Współdzielone organy ds. ochrony praw człowieka

Inne

Sudovi i druge organe nadležne za pravosuđe

Adres

First Hall Civil Court (Constitutional Jurisdiction)

Constitutional Court

Courts of Justice

Republic Street

Valletta

Malta

Streszczenie rodzaju wniosków rozpatrywanych przez instytucję

Każda osoba, która twierdzi, że jakiegokolwiek przepisy art. 33–45 Konstytucji (prawa podstawowe) zostały naruszone, są lub mogą zostać naruszone, w sytuacji gdy naruszenie dotyczy tej osoby, lub każda inna osoba, którą pierwsza izba sądu cywilnego (Civil Court, First Hall) na Malcie może wyznaczyć na wniosek osoby występującej z takim twierdzeniem, jest uprawniona, bez uszczerbku dla wszelkich innych zgodnych z prawem działań dotyczących tych samych okoliczności, do wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym do pierwszej izby sądu cywilnego.

Jedyną osobą, której naruszenie dotyczy bezpośrednio w rozumieniu prawa, ma możliwość wniesienia powództwa dotyczącego naruszenia praw człowieka. Wymóg taki stanowi bezwzględną konieczność.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że osoba zainteresowana, zanim wnieśli powództwo o odszkodowanie przed pierwszą izbą sądu cywilnego, musi w pierwszej kolejności wyczerpać wszystkie dostępne środki odwoławcze, tj. inne odpowiednie środki dochodzenia roszczeń.

Zatem, jeżeli dana osoba jest zdania, iż jego prawa podstawowe zostały naruszone, musi w pierwszej kolejności wyczerpać inne dostępne środki odwoławcze. Jeżeli jednak to pierwsze rozwiązanie (inne dostępne środki odwoławcze) nie przyniesie oczekiwanego rezultatu, osoba zainteresowana może wnieść powództwo przed pierwszą izbą sądu cywilnego, która rozpatruje sprawy z zakresu prawa konstytucyjnego (jurysdykcja konstytucyjna). W przypadku gdy pierwsza izba sądu cywilnego wyda wyrok, każda ze stron może odwołać się do Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał Konstytucyjny stanowi zatem sąd II instancji. Jedynie wówczas, gdy strona przegra sprawę przed Trybunałem Konstytucyjnym lub gdy w dalszym ciągu nie zgadza się, lub pozostaje niezadowolona z wydanego przez Trybunał Konstytucyjny wyroku, może wnieść sprawę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

Streszczenie postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

Z chwilą wniesienia przed sąd pokoju (Magistrate's Court) sprawy o charakterze konstytucyjnym, sąd bada, czy wniesienie sprawy na wokandę nie ma na celu dręczenia pozwanego lub czy twierdzenia powództwa nie są poważne. Jeżeli sąd uzna, że sprawa ma na celu dręczenie pozwanego lub twierdzenia powództwa są niepoważne, nie przyznaje się prawa wniesienia odwołania od orzeczenia. Jeżeli jednak, przeciwnie, podnoszona kwestia nie zostanie uznana za niepoważną lub mającą na celu dręczenie pozwanego, sędzia sądu pokoju kieruje sprawę do pierwszej izby sądu cywilnego, która rozpatruje przypadki z zakresu prawa konstytucyjnego (jurysdykcja konstytucyjna). W przypadku gdy dana osoba uważa, że została pokrzywdzona w wyniku wydanego przez pierwszą izbę sądu cywilnego wyroku, ma prawo wniesienia odwołania do Trybunału Konstytucyjnego; sprawa, po wydaniu orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny, jest następnie przekazana z powrotem do sądu pokoju.

Powództwa wnoszone przed pierwszą izbą sądu cywilnego winny w sposób zwięzły i jasny przedstawiać fakty, które leżą u jego podstaw, jak również powinny wskazywać przepis lub przepisy Konstytucji, które domniemanie zostały, zostaną lub mogą zostać naruszone.

Powództwo winno również określać pożądaną przez powoda formę odszkodowania, pod warunkiem, że wariant ten jest zgodny z prawem, a sąd, w przypadku stwierdzenia dopuszczalności powództwa, określi w ramach swojej właściwości jakiegokolwiek inny środek prawny, który uzna za bardziej odpowiedni.

Postępowanie odwoławcze

Pozew, w przypadku spraw wnoszonych przed pierwszą izbą sądu cywilnego, winien być bezzwłocznie doręczony stronie pozwanej, sąd winien również ustalić datę rozprawy w terminie ośmiu dni roboczych od daty złożenia pozwu lub od daty złożenia odpowiedzi przez stronę pozwaną w terminie przewidzianym na tę czynność, lub w przypadku braku takiej odpowiedzi z chwilą upływu terminu.

Odwołanie składa się w terminie ośmiu dni roboczych od daty wydania orzeczenia, którego dotyczy, natomiast pozwany może wnieść pisemną odpowiedź na wniesione odwołanie w terminie sześciu dni roboczych od daty jego doręczenia.

Sąd, którego orzeczenie jest przedmiotem odwołania do Trybunału Konstytucyjnego, może w nagłych przypadkach na wniosek, nawet ustny, złożony przez którąkolwiek ze stron niezwłocznie po doręczeniu orzeczenia, skrócić termin przewidziany na wniesienie odwołania lub złożenie odpowiedzi. W przypadku braku wniosku złożonego przez którąkolwiek ze stron niezwłocznie po doręczeniu orzeczenia, każda ze stron może zwrócić się z takim żądaniem w piśmie, na podstawie którego sąd, który wydał orzeczenie, winien – po przesłuchaniu stron w trybie uproszczonym – w przypadku gdy uzna to za konieczne, wydać niezbędne zarządzenie.

Od momentu wyznaczenia terminu rozprawy sąd winien sprawować pieczę nad tym, aby – zgodnie z zasadami należytego i właściwego działania organów wymiaru sprawiedliwości – postępowanie w sprawie przebiegało sprawnie, a jej rozstrzygnięcie zapadło szybko, w tym, by posiedzenia odbywały się w następujących po sobie dniach lub, w przypadku gdy nie jest to możliwe, w nieodległych od siebie terminach.

Sprawy wnoszone na podstawie Konstytucji i Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, jak również sprawy, w których postępowanie winno toczyć się w trybie pilnym, należy – w przypadkach, gdy jest to konieczne – rozpoznawać w godzinach popołudniowych, tak by nie zakłócać zaplanowanego wcześniej harmonogramu prac sądu; posiedzenia powinny odbywać się w taki sposób w następujących po sobie dniach aż do zakończenia przewodu sądowego i skierowania sprawy do rozstrzygnięcia (wydania orzeczenia).

Streszczenie możliwych sposobów zakończenia postępowania

Począwszy od 1987 r. każda osoba fizyczna na Malcie, która po zakończeniu postępowania przed pierwszą izbą sądu cywilnego lub przed Trybunałem Konstytucyjnym Malty w dalszym ciągu nie zgadza się z wydanym orzeczeniem lub pozostaje niezadowolona z rozstrzygnięcia Trybunału, ma prawo do skierowania swojej sprawy do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

Podczas gdy w przypadku Trybunału Konstytucyjnego odwołanie wnieść może zarówno osoba fizyczna, jaki i organ administracji rządowej, tak w przypadku przekazania sprawy do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka uprawnionym do tego jest jedynie osoba fizyczna (prawo jednostek do występowania ze skargą indywidualną). Organ administracji rządowej nie może zatem skierować sprawy do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Rzecznik praw obywatelskich

Adres

Office of the Ombudsman
11, Saint Paul's Street
Valletta VLT 1210
Malta

Streszczenie rodzaju wniosków rozpatrywanych przez instytucję

Instytucja powoływana przez parlament rzecznika praw obywatelskich opiera się na idei ochrony praw jednostki oraz konieczności nadzoru prawnego w odniesieniu do tych organów, którym powierzono władztwo publiczne. Rzecznik praw obywatelskich dowiódł, iż instytucja ta stanowi ważne narzędzie w opracowywaniu zasad dotyczących funkcjonowania administracji, a także istotny instrument służący jednolitemu i właściwemu stosowaniu przepisów prawa. Rzecznik praw obywatelskich, powoływany przez parlament, uzupełnia jego działania poprzez kontrolowanie czynności podejmowanych przez organy administracji. W ten sposób wzmacnia również instytucje ustawodawcze oraz proces demokratyzacji, w ramach którego parlament sprawuje kontrolę nad administracją.

Rzecznik praw obywatelskich bada skargi obywateli, którzy są zdania, że doszło do naruszenia ich praw ekonomicznych, społecznych lub kulturalnych wskutek niewłaściwego administrowania spowodowanego nieumyślnym lub umyślnym nadużyciem uprawnień wykonawczych lub niewłaściwymi, nieuzasadnionymi lub niewystarczającymi działaniami podejmowanymi przez odpowiednie organy publiczne.

Skargi te dotyczą:

niepotrzebnych i możliwych do uniknięcia opóźnień w podejmowaniu decyzji, w udzielaniu odpowiedzi na korespondencję, jak również w przyznawaniu obywatelom ich praw i uprawnień;

niesprawiedliwego stosowania zasad i procedur oraz nieprzestrzegania właściwych procedur;

postępowania administracyjnego i stosowanych praktyk, które są niezgodne ze sposobem, w jaki organy publiczne działały w przeszłości w podobnych okolicznościach;

odmowy dostępu do informacji bezpośrednio dotyczących obywateli oraz odmowy udzielenia odpowiednich informacji;

traktowania w odmienny sposób obywateli, którzy znajdują się w takiej samej sytuacji;

niezachowania przez urzędników państwowych w kontaktach z obywatelami zasad grzeczności;

błędów w rozpoznawaniu spraw dotyczących obywateli;

rygorystycznego i nieelastycznego stosowania zasad i procedur prowadzącego do nierówności;

niepowiadamiania obywateli o przysługującym im prawie do złożenia odwołania oraz nieudzielania informacji co do sposobu odwołania się od decyzji, która narusza ich interesy;

nienaprawienia szkody wyrządzonej obywatelom przez organ publiczny oraz braku gotowości do zaakceptowania propozycji stosownego zadośćuczynienia na przykład przeprosin, wyjaśnień lub dokonania wypłaty w formie dobrowolnego odszkodowania (*ex gratia compensation*), nawet w przypadku braku odpowiedniej podstawy prawnej;

nieprzestrzegania obowiązku organów publicznych do przedstawiania przesłanek podejmowanych czynności oraz decyzji stronom, których czynności lub decyzje bezpośrednio dotyczą;

zaniechania działania w sposób sprawiedliwy i niezależny oraz zaniechania powstrzymywania się od stronniczości; uprzedzeń lub preferencyjnego traktowania na jakiegokolwiek podstawie.

Streszczenie postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

Po otrzymaniu skargi rzecznik praw obywatelskich ustala, czy jest ona dopuszczalna. W przypadku gdy jest niedopuszczalna, skarżący zostaje poinformowany o tym, że rzecznik praw obywatelskich nie rozpatrzy sprawy. Jeżeli jednak skarga okaże się dopuszczalna, rozpocznie się postępowanie wyjaśniające w sprawie w celu ustalenia, czy rzeczywiście doszło do niewłaściwego administrowania.

Potwierdzenie przyjęcia skargi złożonej w biurze odbywa się w terminie 48 godzin; strony skarżące uzyskują informacje na temat urzędnika prowadzącego postępowanie wyjaśniające, który wspierać będzie rzecznika w trakcie rozpatrywania danej sprawy oraz który będzie przygotowany do przeprowadzenia ze skarżącymi spotkań konsultacyjnych. Potwierdzenie przyjęcia skargi będzie również zawierać informacje na temat czynności, które zostaną podjęte w celu rozpatrzenia skargi.

Czas trwania postępowania wyjaśniającego w sprawie skargi wynosi średnio od 50 do 60 dni roboczych.

Rzecznik praw obywatelskich, w przypadku dopuszczalnych skarg, dokonuje w pierwszej kolejności analizy okoliczności, które dały podstawę do złożenia skargi, celem ustalenia zaistniałych faktów.

O zamiarze przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego rzecznik praw obywatelskich informuje dyrektora departamentu, którego dotyczy sprawa, lub – w zależności od konkretnego przypadku – dyrektora generalnego organizacji, lub jednostkę samorządu terytorialnego.

Rzecznik praw obywatelskich może przesłuchać każdego, jak również żądać udostępnienia informacji od każdej osoby, wedle własnego uznania, rzecznik praw obywatelskich jest również uprawniony do zwracania się z zapytaniami, które uzna za stosowne. Rzecznika praw obywatelskich ma prawo do wzywania świadków oraz odbierania przysięgi od każdego świadka lub każdej osoby zaangażowanej w postępowanie, jak również ma uprawnienia do żądania przedłożenia dowodów.

Osoba wezwana do przedstawienia dowodów, która odmówi bez uzasadnionej przyczyny udzielenia, zgodnie z jej najlepszą wiedzą, odpowiedzi na pytania rzecznika praw obywatelskich lub też odmówi przedstawienia wymaganych dokumentów, popełnia przestępstwo. Jednakże osoba składająca zeznania

przed rzecznikiem praw obywatelskich nie może zostać zmuszona do udzielenia odpowiedzi na jakiekolwiek pytania, które mogłyby prowadzić do wszczęcia postępowania karnego w jej sprawie. Każdy świadek zeznający przed rzecznikiem praw obywatelskich może korzystać z takich samych uprawnień, jakie posiadają świadkowie zeznający przed sądem.

W przypadku postępowania wyjaśniającego prowadzonego w odniesieniu do departamentu, organizacji lub jednostki samorządu terytorialnego, rzecznik praw obywatelskich może w dowolnym czasie, w trakcie lub po postępowaniu, skonsultować się z ministrem, dyrektorem departamentu, dyrektorem generalnym, lub burmistrzem lub z każdą inną osobą, która wystąpi z takim wnioskiem, lub w stosunku do której zostało sformułowane zalecenie będące przedmiotem postępowania wyjaśniającego.

Rzecznik praw obywatelskich, w przypadku gdy w trakcie lub po postępowaniu uzna, że istnieją znaczące dowody istotnego naruszenia obowiązków lub uchybienia ze strony urzędnika lub pracownika departamentu, organizacji lub jednostki samorządu terytorialnego, winien przekazać sprawę właściwemu organowi, w tym policji.

Streszczenie możliwych sposobów zakończenia postępowania

Na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego rzecznik praw obywatelskich poweźmie niezależną opinię co do tego, czy czynność lub decyzja podlegająca kontroli:

wydaje się być sprzeczna z prawem,

była nieuzasadniona, niesprawiedliwa, o charakterze represyjnym lub dyskryminującym,

została podjęta lub wydana zgodnie z prawem lub praktyką, która jest lub może być nieuzasadniona, niesprawiedliwa, o charakterze represyjnym lub dyskryminującym,

została podjęta lub wydana całkowicie lub częściowo na podstawie błędu co do prawa lub co do faktów,

była nieprawidłowa.

W przypadku gdy rzecznik praw obywatelskich jest zdania, że:

sprawa powinna zostać skierowana do właściwego organu celem dalszego rozpatrzenia, lub

zaniechanie powinno podlegać naprawieniu, lub

decyzja powinna zostać unieważniona lub zmieniona, lub

praktyka, na podstawie której wydano decyzję, zalecenie, podjęto czynności lub dopuszczono się zaniechania, powinna ulec zmianie, lub

przepisy prawa, na podstawie których wydano decyzję, zalecenie, podjęto czynności lub dopuszczono się zaniechania, powinny zostać poddane kontroli, lub

powinno się przedstawić przesłanki, na podstawie których podjęto decyzję, lub

powinno się podjąć wszelkie inne kroki,

rzecznik praw obywatelskich przedstawia swoją opinię wraz z jej uzasadnieniem właściwemu departamentowi, organizacji lub właściwej jednostce samorządu terytorialnego, może również sformułować stosowne zalecenia. W każdym przypadku rzecznik praw obywatelskich może zwrócić się do departamentu, organizacji lub jednostki samorządu terytorialnego z wnioskiem o przedstawienie, w wyznaczonym terminie, informacji o środkach, jakie dany organ zamierza podjąć w celu wdrożenia przedstawionych zaleceń. Rzecznik praw obywatelskich, w przypadku postępowania wyjaśniającego, przekazuje również kopię swojego sprawozdania lub zalecenia odpowiedniemu ministrowi lub, gdy sprawa dotyczy samorządu terytorialnego – burmistrzowi.

Jeżeli w stosownym terminie po sporządzeniu sprawozdania nie zostaną podjęte żadne czynności, rzecznik praw obywatelskich – według własnego uznania – po uwzględnieniu ewentualnych uwag poczynionych przez departament, organizację lub jednostkę samorządu terytorialnego, może przekazać kopię sprawozdania i zaleceń premierowi, a następnie, jeżeli uzna to za słuszne, może również sporządzić odpowiednie sprawozdanie w celu udostępnienia go Izbie Reprezentantów.

Z wyjątkiem braku podstaw prawnych żadne podjęte przez rzecznika praw obywatelskich czynności lub sformułowane przez niego zalecenia nie mogą podlegać zaskarżeniu na drodze sądowej.

Co do zasady rzecznik praw obywatelskich jest uprawniony do wszczęcia postępowania wyjaśniającego, jak również wyrażania opinii, z własnej inicjatywy, co oznacza, że nie musi zostać złożona skarga, by mógł skontrolować określoną kwestię. Rzecznik praw obywatelskich ma ponadto uprawnienia do wydawania zaleceń o charakterze administracyjnym lub ustawodawczym. Może również podjąć decyzję o przedłożeniu organowi administracji zalecenia dotyczącego zmiany sposobu prowadzenia poszczególnych spraw, jak również może wystąpić z zaleceniami dotyczącymi zmiany przepisów prawa. Decyzja podjęta przez rzecznika praw obywatelskich nie jest jednakże wiążąca. Jego decyzje posiadają jednak spore znaczenie na poziomie moralnym i politycznym w takim sensie, iż niezależna i szanowana instytucja wnioskuje o zaniechanie stosowania określonej praktyki lub o zmianę konkretnych przepisów prawa.

Nie istnieje zatem możliwość, by określony podmiot – w celu wyegzekwowania podjętej przez rzecznika praw obywatelskich decyzji – wniósł sprawę do sądu lub aby w tym celu zostało wydane orzeczenie sądowe.

Wyspecjalizowane organy ds. ochrony praw człowieka

Rzecznik praw dziecka

Pełnomocnik ds. dzieci

Adres

Commissioner for Children

Centru Hidma Soċjali

469, St Joseph High Rd

Santa Venera SVR 1012

Malta

Jeżeli właściwe, organ w ramach danej instytucji, który przyjmuje wnioski

Agencja Appogg

Agencja Appogg zapewnia wysokiej jakości usługi, w ramach których prowadzi się działalność mającą na celu ochronę najbardziej podatnych na zagrożenia dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat, nad którymi się znęcano lub które były zaniedbywane, lub narażonych na ryzyko znękania się lub zaniedbania.

Służby odpowiedzialne za ochronę dzieci (Child Protection Services) analizują zgłoszenia otrzymywane od obywateli, w tym od osób zawodowo zajmujących się dziećmi i ich rodzinami, w każdym przypadku domniemania, że jakieś dziecko, znajduje się w sytuacji, w której doświadcza cierpienia, lub jest narażone na cierpienie ze względu na znaczne szkody fizyczne i psychiczne wynikające ze znękania się o charakterze psychicznym, seksualnym, emocjonalnym lub z zaniedbania.

Streszczenie rodzaju wniosków rozpatrywanych przez instytucję

Skargi dotyczące kwestii rodzinnych obejmują zagadnienia dotyczące separacji sądowej i opieki nad dzieckiem. W ramach tego typu postępowań głos dziecka może nie być uwzględniony. Biorąc pod uwagę, że orzeczenie sądu będzie miało istotny wpływ na życie dziecka, ważne jest, by opinie dziecka były brane pod uwagę w odpowiedni sposób.

Skargi w odniesieniu do zagadnień związanych z edukacją dotyczące kwestii niebezpiecznych maszyn budowlanych znajdujących się w pobliżu szkół, jak również stanu autokarów używanych do transportu szkolnego.

Skargi w odniesieniu do orzeczeń sądowych, w tym świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka oraz sprawowania nad nim opieki, w przypadku których rodzice często zgłaszają sprzeciw wobec podjętych przez sąd rozstrzygnięć, twierdząc, iż mają one charakter stroniczy lub są szkodliwe dla dziecka.

Skargi w odniesieniu do zagadnień dotyczących rejestrowania dzieci w klubach, w których są wykorzystywane z tego powodu i które tym samym nie zapewniają im możliwości czerpania korzyści z takiego rodzaju aktywności, jak również z uczestniczenia w zajęciach sportowych. Skargi w odniesieniu do pogarszającego się stanu boisk wywołującego niepokój co do bezpieczeństwa dzieci korzystających z tego typu terenów.

Skargi dotyczące znęcania się.

Streszczenie postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

Pełnomocnik może prowadzić postępowania wyjaśniające w każdym celu związanym z wykonywaniem obowiązków należących do pełnomocnika ds. dzieci, zarówno na podstawie skierowanej do niego przez jakikolwiek podmiot pisemnej skargi lub z własnej inicjatywy. Pełnomocnik nie może jednak prowadzić postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do przypadków szczególnych, indywidualnych konfliktów między dzieckiem i jego rodzicami lub opiekunami, w tym w sprawach dotyczących wykonywania władzy rodzicielskiej lub w jakichkolwiek innych sprawach, które wchodzą w zakres właściwości odpowiedniego sądu lub trybunału; w każdym takim przypadku pełnomocnik winien przedstawić podmiotowi wnioskującemu przyczynę swojej odmowy.

Po podjęciu decyzji o prowadzeniu postępowania wyjaśniającego w sprawie skargi pełnomocnik winien powiadomić o tym wnioskodawcę, jak również każdy departament, agencję lub zainteresowaną jednostkę.

Pełnomocnik może doradzić wnioskującemu, by złożył wszelkie administracyjne lub sądowe środki odwoławcze.

Do celów postępowania wyjaśniającego pełnomocnik może zażądać od każdej osoby, która jest w posiadaniu dokumentów lub informacji istotnych dla postępowania, ich udostępnienia lub przedstawienia informacji na piśmie, lub stawieństwa w określonym czasie i miejscu celem złożenia zeznań pod przysięgą.

Pełnomocnik ds. dzieci może wzywać świadków, posiada również uprawnienia do odbierania przysięgi od każdej osoby, której dotyczy postępowanie, może także zażądać przedłożenia stosownych informacji. Niezależnie od powyższego, żadna osoba nie może zostać zmuszona do przedłożenia informacji lub dokumentów, do których przedłożenia nie mogłaby być zmuszana w toku postępowania cywilnego lub karnego.

Streszczenie możliwych sposobów zakończenia postępowania

W przypadku gdy pełnomocnik, w toku postępowania wyjaśniającego, stwierdzi, że działania podjęte przez jakikolwiek podmiot naruszają lub mogą naruszać przepisy prawa karnego, niezwłocznie informuje o tym prokuratora generalnego.

Pełnomocnik ds. dzieci, w przypadku każdego formalnego postępowania wyjaśniającego, przygotowuje i publikuje sprawozdanie na temat jego wyników, sprawozdanie obejmuje również zalecenia, jakie wydają się niezbędne lub celowe.

Pełnomocnik może kierować zalecenia co do czynności, które mogą okazać się konieczne lub celowe, a które powinny być podjęte przez inne osoby lub instytucje; pełnomocnik może również publikować takie zalecenia, gdy uzna to za słuszne, bez ujawniania tożsamości osoby, do której odnosi się sprawozdanie.

W przypadkach, w których pełnomocnik postanawia wydać zalecenia, sporządza się sprawozdanie wyjaśniające przyczyny przedstawienia zaleceń, kopię takiego sprawozdania przesyła się do każdej osoby lub instytucji, do których kieruje się zalecenia.

W przypadku gdy okaże się, że określona osoba lub instytucja nie spełnia wymogów określonych w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka, ratyfikowanej przez Maltę, pełnomocnik może wydać zalecenia w formie powiadomienia o zgodności, w którym zawarta jest jego opinia co do tego, w jaki sposób postanowienia konwencji nie były przestrzegane, oraz jakie czynności należy podjąć, by wskazane postanowienia były respektowane.

Jeżeli okaże się to konieczne, pełnomocnik może w odniesieniu do każdej decyzji lub wniosku w sprawie polityk, które wywierają wpływ na dzieci, przeprowadzić ocenę skutków uwzględniającą dobro dziecka (*child impact assessment*). Pełnomocnik ds. dzieci może również opublikować taki dokument.

Organ ds. równości

Krajowa komisja ds. promocji równości (National Commission for the Promotion of Equality)

Adres

Flat 4, Gattard House

National Road

Blata l-Bajda

Malta

Streszczenie rodzaju wniosków rozpatrywanych przez instytucję

Każdy, kto uważa, że padł ofiarą dyskryminacji ze względu na płeć/rasę lub pochodzenie etniczne może złożyć skargę do krajowej komisji ds. promocji równości.

Komisja rozpatruje wnioski dotyczące dyskryminacji ze względu na płeć lub z powodu obowiązków rodzinnych, tj. w przypadkach:

traktowania w sposób mniej korzystny, bezpośrednio lub pośrednio, mężczyzn i kobiet ze względu na płeć lub z powodu obowiązków rodzinnych,

traktowania kobiety mniej korzystnie ze względu na faktyczną lub możliwą ciążę i urodzenie dziecka,

traktowania mężczyzn i kobiet mniej korzystnie ze względu na pochodzenie, obowiązki rodzinne lub z innych względów związanych z płcią,

każdej formy traktowania, na podstawie przepisów prawa, kryterium lub praktyki, która stawiałaby osoby danej płci w szczególnie niekorzystnym położeniu w porównaniu do osób innej płci, chyba że wskazany przepis prawa, kryterium lub praktyka są właściwe i niezbędne oraz mogą być usprawiedliwione obiektywnymi czynnikami niezwiązanymi z płcią.

Krajowa komisja ds. promocji równości rozpatruje również wnioski dotyczące dyskryminacji w zakresie zatrudnienia, a mianowicie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji skierowanej wobec danej osoby w kontekście ustaleń, komu powinno się zaproponować zatrudnienie, lub w kontekście zasad i warunków zatrudnienia, lub przy podejmowaniu decyzji, kto powinien zostać zwolniony z pracy.

Pozostałe wnioski obejmują dyskryminację skierowaną wobec określonej osoby w zakresie przyznawania różnych form udogodnień ze strony banków, instytucji finansowych lub zakładów ubezpieczeń.

Dyskryminacja małżonków osób prowadzących działalność na własny rachunek, niebędących pracownikami lub partnerami, którzy uczestniczą w czynnościach podejmowanych przez osoby prowadzące działalność na własny rachunek i wykonują takie same zadania jak ich małżonek, lub zadania o charakterze wspomagającym.

Dyskryminacja skierowana wobec określonej osoby w zakresie dostępu do szkoleń, kształcenia lub poradnictwa zawodowego, przyznawania wsparcia metodycznego dla studentów lub stażystów, w wyborze i realizacji programów nauczania oraz w zakresie dokonywania oceny umiejętności i wiedzy studentów lub stażystów.

Wnioski dotyczące molestowania seksualnego, które powoduje, że określona osoba jest poddawana czynnościom naruszającym jej intymność lub w wyniku którego dąży się do osiągnięcia korzyści seksualnych od innych osób, lub ze względu na które inne osoby poddawane są jakimkolwiek czynnościom lub

zachowaniom o podtekstach seksualnych, w tym z użyciem słów, gestów lub poprzez wytwarzanie, przedstawianie lub rozpowszechnianie słowa pisanego, ilustracji lub wszelkich innych materiałów, w przypadku których czyn, słowa lub zachowanie są dla osoby, która jest ich adresatem, niepożądane i które mogłyby być w sposób uzasadniony uznane przez nią za obraźliwe, upokarzające lub onieśmiałające.

Dyskryminacja w zakresie form publikowania lub przedstawiania wszelkich reklam lub w odniesieniu do formułowania ogłoszeń o naborze na wolne stanowiska pracy o charakterze dyskryminującym osoby poszukujące pracy, lub wymagające od takich osób informacji dotyczących ich życia prywatnego lub planów rodzinnych.

Streszczenie postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

Pełnomocnik może wszcząć postępowanie wyjaśniające w każdej sprawie dotyczącej czynności lub zaniechania czynności, w związku z którą istnieje domniemanie jej niezgodności z prawem, jak również na podstawie otrzymanej pisemnej skargi osób twierdzących, że padły ofiarą dyskryminacji.

Każda sprawa przedłożona Komisji do rozpoznania w drodze postępowania wyjaśniającego jest prowadzona z zachowaniem poufności.

Wpływ każdej skargi jest potwierdzany na piśmie.

Podkomitet krajowej komisji ds. promocji równości zajmujący się skargami zbiera się, by omawiać otrzymane wnioski oraz by pisemnie wystąpić do stron, przeciwko którym wniesiono zarzuty, informując je o nich oraz zwracając się o przedstawienie swojej wersji wydarzeń.

Do celów ułatwienia prowadzenia postępowania wyjaśniającego możliwe jest przeprowadzenie wywiadów osobistych (*face to face interviews*).

Komisja może również wezwać obie strony i – z zastrzeżeniem ich zgody – podjąć się mediacji w celu znalezienia rozwiązania możliwego do przyjęcia przez wszystkich zainteresowanych uczestników sporu.

Krajowa komisja ds. promocji równości dokłada wszelkich starań, aby zagwarantować rozpatrzenie każdej skargi w możliwie najkrótszym czasie.

Streszczenie możliwych sposobów zakończenia postępowania

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, pełnomocnik może odrzucić skargę.

W przypadku gdy pełnomocnik uzna, że skarga jest zasadna, zaś skarżona czynność stanowi przestępstwo, winien sporządzić sprawozdanie na ten temat dla komendanta policji (*Commissioner of Police*), by mógł on podjąć odpowiednie czynności.

W przypadku gdy zaskarżona czynność nie stanowi przestępstwa, pełnomocnik winien wezwać osobę, przeciwko której wniesiono skargę, by naprawić sytuację, oraz – w celu rozstrzygnięcia sprawy – podjąć się mediacji pomiędzy skarżącym i taką osobą.

Komisja, w przypadku domniemania dyskryminacji, której dopuszcza się jedna osoba wobec drugiej, może przekazać sprawę do właściwego sądu cywilnego lub do sądu pracy (Industrial Tribunal) celem zastosowania odpowiednich środków naprawczych.

Organ ds. ochrony danych

Pełnomocnik ds. ochrony danych

Adres

Office of the Information and Data Protection Commissioner

Airways House, Second Floor

High Street

Sliema SLM 1549

Malta

Streszczenie rodzaju wniosków rozpatrywanych przez instytucję

Ze względu na gromadzenie przez organy administracji w trakcie wykonywanych zadań znacznych ilości informacji, które stanowią dane osobowe poszczególnych jednostek, ochrona tych danych stała się szczególnie istotna. Przyjmuje się, że na organy publiczne nałożone zostały pewne obowiązki w odniesieniu do informacji, które zostały przez nie zebrane. Wskazane obowiązki mają z jednej strony na celu osiągnięcie równowagi między wolnością każdej osoby do otrzymywania i przekazywania informacji, co stanowi element prawa do wolności wypowiedzi rozumianego jako podstawowe prawo człowieka, a z drugiej strony prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, które posiada każda osoba.

Pełnomocnik ds. ochrony danych rozpatruje skargi w odniesieniu do:

danych osobowych, które nie są przetwarzane w sposób rzetelny i zgodny z prawem,

danych osobowych, które nie są przetwarzane zgodnie z dobrą praktyką,

danych osobowych gromadzonych do bezprawnych celów,

danych osobowych przetwarzanych do celów niezgodnych z tymi, dla których zostały zgromadzone,

niepożądanych (niezamówionych) komunikatów do celów marketingu bezpośredniego, powszechnie określanych jako *spam*,

przekazywania danych osobowych do państw trzecich z naruszeniem ustawy o ochronie danych.

Streszczenie postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego pełnomocnik jest uprawniony do uzyskania dostępu do danych osobowych, które były przetwarzane, oraz do informacji, jak również do dokumentacji dotyczącej ich przetwarzania.

Pełnomocnik prowadzi konsultacje z zainteresowanymi stronami, których w sposób bezpośredni może dotyczyć prowadzone postępowanie.

Pełnomocnik może wezwać każdą osobę do stawienia się przed nim i złożenia zeznań oraz przedstawienia dokumentów.

Pełnomocnik ds. ochrony danych posiada takie same uprawnienia do wkroczenia i przeszukania pomieszczeń, jakie posiada, nadane przepisami prawa obowiązującymi w określonym czasie, policja. W razie potrzeby, w zależności od skargi, pełnomocnik może zatem dokonać przeszukania pomieszczeń.

Streszczenie możliwych rozstrzygnięć

W przypadkach, w których przepisy ustawy o ochronie danych osobowych zostały naruszone lub mogły zostać naruszone, pełnomocnik może wszcząć postępowanie cywilne.

Pełnomocnik informuje właściwy organ władzy publicznej o wszelkich przestępstwach, o jakich powziął wiedzę w toku prowadzonych postępowań wyjaśniających.

Pełnomocnik może zarządzić zablokowanie, usunięcie lub zniszczenie danych, nałożyć czasowy lub całkowity zakaz ich przetwarzania lub udzielić ostrzeżenia albo upomnienia administratorowi danych.

W przypadku gdy pełnomocnik nie jest w stanie pozyskać wystarczających informacji, by stwierdzić, że przetwarzanie danych osobowych odbywało się zgodnie z prawem, może zakazać administratorowi danych osobowych ich przetwarzanie w jakikolwiek inny sposób niż w drodze ich przechowywania.

Jeżeli pełnomocnik stwierdzi, że dane osobowe były przetwarzane lub mogą być przetwarzane w sposób niezgodny z prawem, może zarządzić naprawienia tego uchybienia, jeżeli natomiast uchybienie nie zostanie naprawione bądź w przypadku gdy sprawa jest pilna, pełnomocnik może zakazać administratorowi danych osobowych dalszego przetwarzania danych w jakikolwiek inny sposób niż w drodze ich przechowywania.

W przypadku gdy administrator danych osobowych nie wdroży środków bezpieczeństwa, pełnomocnik może nałożyć na niego administracyjną karę pieniężną, przy czym jeżeli administrator nie podejmie działań dostosowujących, pełnomocnik wytoczy przeciwko niemu postępowanie.

Wskazane administracyjne kary pieniężne zależą od uznania pełnomocnika i mają postać należności pieniężnej stanowiącej tytuł wykonawczy, jaki znalazłby zastosowanie, gdyby zapłata określonej kwoty została nakazana orzeczeniem sądu cywilnego.

W przypadku uznania przez pełnomocnika, że dane osobowe były przetwarzane z naruszeniem prawa, pełnomocnik – w drodze zawiadomienia – nakaze administratorowi usunięcie danych osobowych.

Jednak, z drugiej strony, gdy administrator danych uzna się za poszkodowanego decyzją wydaną przez pełnomocnika, może – w terminie 15 dni od otrzymania zawiadomienia – w formie skargi zwrócić się do sądu apelacyjnego o stwierdzenie nieważności decyzji pełnomocnika.

Każda osoba poszkodowana decyzją wydaną przez pełnomocnika ma prawo do odwołania się na piśmie do Data Protection Appeals Tribunal w terminie 30 dni od powiadomienia jej o decyzji.

Inne wyspecjalizowane organy

Krajowa komisja ds. osób niepełnosprawnych

Adres

National Commission Persons with Disability

Bugeja Institute

Braille Street

Santa Venera SVR 1619

Jeżeli właściwe, organ w ramach danej instytucji, który przyjmuje wnioski

Wydział ds. przestrzegania równości szans

Krajowa komisja ds. osób niepełnosprawnych w ramach swojego sekretariatu utworzyła wydział ds. przestrzegania równości szans, który jest odpowiedzialny za promowanie idei równości szans oraz wdrażanie postanowień ustawy w sprawie równych szans (osób niepełnosprawnych), co oznacza, iż wydział prowadzi postępowania wyjaśniające w sprawach dotyczących przejawów dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność.

Wydział udziela porad i informacji w zakresie objętym obszarem swojego działania.

Wspiera osoby niepełnosprawne w zabezpieczeniu ich praw wynikających z ustawy w sprawie równych szans.

Prowadzi działania mające na celu zmianę polityki, praktyki i świadomości, tak by osoby niepełnosprawne były traktowane w sposób bardziej sprawiedliwy.

Rejestruje i prowadzi postępowania wyjaśniające w zakresie domniemanych aktów dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność, negocjuje sprawiedliwe rozwiązanie oraz, wyłącznie w ostateczności, dochodzi zadośćuczynienia na drodze sądowej.

Streszczenie rodzaju wniosków rozpatrywanych przez instytucję

Osoby niepełnosprawne i ich rodziny są stopniowo coraz bardziej świadome swoich praw. Komisja dokłada wszelkich starań, by identyfikować, przeprowadzać postępowania wyjaśniające oraz rozstrzygać sprawy dotyczące sytuacji, które mają wpływ na osoby niepełnosprawne.

Rodzaje wniosków, którymi zajmuje się komisja:

wnioski dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin,

wnioski dotyczące zatrudnienia asystenta ds. wsparcia edukacyjnego (*Employment of a Learning Support Assistant*),

skargi dotyczące braku środków transportu dostępnych dla szkół,

skargi dotyczące braku dostępu do kościołów, teatrów, klubów muzycznych, toalet, oddziałów banków, hoteli, sklepów, restauracji, skargi dotyczące braku podjazdów, niedostępnych chodników,

skargi dotyczące nękania osób niepełnosprawnych,

skargi dotyczące braku udogodnień typu np. podnośniki, windy,

skargi dotyczące braku usług wynajmu samochodów kontrolowanych ręcznie,

skargi dotyczące braku odpowiednio przystosowanych pomieszczeń,

wnioski dotyczące dyskryminacyjnych polis ubezpieczenia podróży.

Streszczenie postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

Komisja może samodzielnie wszczynać postępowania wyjaśniające w każdej sprawie dotyczącej czynów, w stosunku do których istnieje domniemanie, iż są one niezgodne z przepisami ustawy w sprawie równych szans (osób niepełnosprawnych).

Komisja może również wszczynać postępowania wyjaśniające w wyniku otrzymania pisemnej skargi, w której stwierdza się, że określona osoba dopuściła się czynu uznanego za niezgodny z przepisami ustawy w sprawie równych szans (osób niepełnosprawnych).

Tego typu skargę może złożyć w komisji każda osoba poszkodowana wskutek czynu lub rodzic, kurator prawny albo członek rodziny osoby niepełnosprawnej umysłowo.

W przypadku gdy osoba zamierzająca złożyć skargę wymaga pomocy w jej sformułowaniu, ustnie lub na piśmie, komisja zapewni jej odpowiednie wsparcie.

W momencie otrzymania pisemnej skargi przesyłane jest potwierdzenie jej wpływu. Skargę rozpatruje wydział ds. przestrzegania równości szans; w przypadku gdy skarga nie znajduje uzasadnienia, wnioskodawca zostaje o tym powiadomiony na piśmie, które wskazuje inne możliwe rozwiązania alternatywne.

W przypadku gdy skarga jest uzasadniona i – bez nadmiernej analizy – można stwierdzić, że doszło do dyskryminacji, wydział przeprowadza postępowanie wyjaśniające w sprawie.

Zawiadomienie o złożeniu skargi jest przesyłane stronie pozwanej z prośbą o przedstawienie dodatkowych uwag. Pomoże to wydziałowi w wypracowaniu tymczasowego stanowiska.

Strona pozwana zostanie poproszona o złożenie propozycji w odniesieniu m.in. do terminu, wskazania trybu wprowadzenia niezbędnych zmian mających na celu wyeliminowanie dyskryminacji oraz do określenia ram czasowych, w których wskazane zmiany mogłyby zostać wprowadzone w życie.

Wydział wykorzystuje procedury mediacyjne w celu wynegocjowania szybkiego i sprawiedliwego rozwiązania.

Jeżeli podjęte kroki zawiodą, komisja będzie zobowiązana do wszczęcia postępowania przed centrum arbitrażu lub na drodze sądowej.

Streszczenie możliwych sposobów zakończenia postępowania

W następstwie postępowań wyjaśniających komisja może podjąć stosowne czynności prawne (może wytoczyć powództwo).

W przypadku zarzutu dyskryminacji, której dopuściła się jedna osoba wobec drugiej, komisja może przekazać sprawę pierwszej izbie sądu cywilnego.

Jednakże wniesienie sprawy do sądu przez komisję nie może stanowić przeszkody dla jakiegokolwiek osoby mającej interes prawny w wystąpieniu na drogę sądową z roszczeniem w sprawie dyskryminacji, w tym z powództwem o odszkodowanie.

Komisja podejmuje próby osiągnięcia rozwiązań polubownych.

Komisja ds. uchodźców i Kolegium odwoławcze ds. uchodźców

Adres

Malta Emigrants' Commission

Dar l-Emigrant,

Castille Place

Valletta

Malta

Maltańska komisja ds. imigrantów jest pozarządową, nienastawioną na osiągnięcie zysków, organizacją społeczną, która utworzona została w celu pomocy osobom potrzebującym i ich ochrony; komisja świadczy bezpłatne usługi, zapewnia doradztwo i ochronę.

Usługi komisji obejmują wszystkie osoby dotknięte problemami związanymi z migracją, w tym imigrantów, uchodźców i turystów.

Streszczenie rodzaju wniosków przyjmowanych w ramach instytucji

Głównym zadaniem Biura pełnomocnika ds. uchodźców jest przyjmowanie, rozpatrywanie i podejmowania rozstrzygnięć w sprawie wniosków o udzielenie azylu, zgodnie z ustawą o uchodźcach. Zasadniczym celem biura jest zapewnienie całkowicie niezależnego, sprawiedliwego, skutecznego i sprawnego procesu kwalifikacji przy jednoczesnym zagwarantowaniu możliwie najlepszej jakości w zakresie przeprowadzania przesłuchań, analizowania i rozstrzygania wniosków.

Osoby ubiegające się o azyl w ośrodkach zakwaterowania mogą zarejestrować się u pełnomocnika ds. uchodźców jako *asylum seekers*, wypełniając odpowiedni formularz znany jako kwestionariusz wstępny. Formularz, jest udostępniany imigrantom w ośrodkach zamkniętych, w związku z ich prawem do ubiegania się o ochronę międzynarodową, do formularza załącza się odpowiednie informacje.

W celu ułatwienia imigrantom wypełnienia kwestionariusza wstępnego formularz jest dostępny w wielu językach.

Osoby zatrudnione w Biurze pełnomocnika ds. uchodźców udzielają informacji obywatelom państw trzecich na temat procedury azylowej, jak również o przysługującym im prawach i obowiązkach w trakcie całego procesu. Dodatkowo w celu właściwego wypełnienia kwestionariusza wstępnego osoby ubiegające się o azyl mogą korzystać ze wsparcia tłumaczy ustnych zapewnianych przez biuro.

Streszczenie postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

Po otrzymaniu formalnego wniosku o uznanie statusu uchodźcy biuro prowadzi rozmowy z wnioskodawcami. Rozmowy przeprowadza personel biura przy wsparciu, o ile jest to konieczne, tłumaczy ustnych.

Osoba ubiegająca się o azyl zostaje pouczone o przysługujących jej prawach i spoczywających na niej obowiązkach, zgodnie z przepisami prawa, w tym o prawie do skonsultowania się z Wysokim Komisarzem Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców.

Wnioskodawcy otrzymują niezbędną pomoc oraz mają możliwość dogłębnego przedstawienia swojej sprawy, wsparcia jej zeznaniami oraz dostępną dokumentację, jak również przedłożenia odpowiednich wyjaśnień celem uzasadnienia wszystkich argumentów, o których mowa we wniosku.

Pełnomocnik ds. uchodźców w pierwszej kolejności bada, czy wnioskodawca spełnia kryteria, by zgodnie z prawem zostać uznanym za uchodźcę. W przypadku osób, których nie uznano za podmioty uprawnione do ochrony (tzw. ochrony uchodźców, *refugee protection*), biuro prowadzi dalszą analizę w zakresie tego, czy wnioskodawca spełnia warunki do uzyskania zgodnie z prawem ochrony uzupełniającej (*subsidiary protection*).

Streszczenie możliwych sposobów zakończenia postępowania

Zalecenie wydane przez pełnomocnika ds. uchodźców jest w każdym przypadku kierowane do ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Wnioskodawcy otrzymują kopię zalecenia wraz z poufną notatką z uzasadnieniem zalecenia. W przypadku zalecenia negatywnego wnioskodawcy są ponadto informowani o prawie do złożenia odwołania od zalecenia do Kolegium odwoławczego ds. uchodźców oraz o stosownej procedurze, która ma zastosowanie w takim przypadku.

Biuro pełnomocnika ds. uchodźców może zalecić dwa rodzaje ochrony, tj. nadanie statusu uchodźcy lub ochronę uzupełniającą.

W przypadku gdy pełnomocnik ds. uchodźców podejmie decyzję co do tego, iż nie zostały spełnione warunki, by uznać osobę ubiegającą się o azyl za uchodźcę, może wystąpić do ministra z zaleceniem, by przyznać wnioskodawcy ochronę uzupełniającą. Ma to zastosowanie w przypadku osób, którym nie udzielono azylu, a które w momencie powrotu do kraju pochodzenia, mogą znaleźć się w sytuacji, której występuje faktyczne ryzyko poniesienia poważnej krzywdy.

Pełnomocnik może wydawać tego typu zalecenie nawet w przypadkach, gdy faktyczne ryzyko poniesienia poważnej krzywdy wystąpi po podjęciu decyzji o nieprzydzieleniu ochrony uzupełniającej.

Biuro pełnomocnika ds. uchodźców może również wystąpić do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z zaleceniem zastosowania innego systemu ochrony, a mianowicie tymczasowej ochrony humanitarnej (*temporary humanitarian protection*). Jest to postępowanie administracyjne, które ma miejsce w szczególnych i wyjątkowych przypadkach, gdy wnioskodawców, których nie uznano za uprawnionych do uzyskania statusu uchodźcy lub beneficjenta ochrony uzupełniającej, uważa się niemniej jednak za podmioty wymagające ochrony ze szczególnych względów humanitarnych.

Inne

Wsparcie dla Ofiar Malta

Adres

Victim Support Malta

Dun Guzepp Gonzi Street

Tarxien TXN 1633

Malta

Streszczenie rodzaju wniosków rozpatrywanych przez instytucję

Organizacja Victim Support Malta została utworzona w czerwcu 2004 r., zaś w lipcu 2006 r. uzyskała oficjalny status fundacji. Organizacja zajmuje się ofiarami wszelkiego rodzaju przestępstw, począwszy od przestępstwa przemocy w rodzinie czy molestowania seksualnego, aż do sytuacji utraty bliskich. Zadania organizacji Victim Support Malta:

gromadzenie i zarządzanie informacjami dotyczącymi procedury w kontekście postępowania karnego, systemów karnych i prowadzenia terapii, nawiązywanie kontaktów (tworzenie sieci) z agencjami prowadzącymi podobną działalność, zapewniając w ten sposób ofiarom i świadkom zeznającym w sądzie rozeznanie; świadczenie usług doradczych w tym zakresie,

świadczenie porad ofiarom przestępstw i świadkom zeznającym w sądzie oraz monitorowanie ich potrzeb,

zachęcanie osób fizycznych i organizacji do pogłębiania wiedzy na temat systemu prawa karnego i zagadnień związanych z przestępczością w kontekście zawodowym, oraz wspieranie ich w tych działaniach.

Streszczenie dotyczące postępowania odbywającego się w następstwie złożenia wniosku

Z ofiarami przestępstw różnego typu, które nawiązały kontakt z organizacją Victim Support Malta, natychmiast kontaktuje się koordynator. Po skontaktowaniu się koordynatora z ofiarą przestępstwa opracowywana jest niezwłocznie wstępna ocena. Dzięki temu koordynator może ocenić, jak bardzo poważna jest dana sprawa. Z reguły dla potrzeb dalszego postępowania zapisuje się imię i nazwisko oraz dane kontaktowe danej osoby.

W następstwie krótkiej rozmowy koordynator kieruje sprawę do jednego z profesjonalnie wyszkolonych wolontariuszy. Wolontariusze są członkami społeczeństwa, którzy przeszli specjalistyczne szkolenia, trwające od czterech do sześciu tygodni, mające na celu ich przygotowanie do udzielania informacji ofiarom przestępstw i ich wspierania.

Wyznaczony w sprawie wolontariusz kontaktuje się niezwłocznie z ofiarą przestępstwa i uzgadnia termin spotkania wstępnego w miejscu i czasie dogodnym dla wszystkich zainteresowanych stron. Podczas spotkania wolontariusz, w celu ustalenia projektu planu działania, gromadzi niezbędne informacje. Dla potrzeb dalszego postępowania ofiara przestępstwa zostanie poproszona o podpisanie formularza zgody.

Streszczenie możliwych rozstrzygnięć

Wolontariusz i koordynator rozpatrują w następnej kolejności wstępny plan działania oraz ustalają dalsze kroki. Informacje na ten temat zostaną przekazane ofierze przestępstwa. Od tej chwili wolontariusz przez cały proces dochodzenia do siebie ofiary przestępstwa pozostaje z nią w stałym i regularnym kontakcie.

Wszelkie przedsięwzięcia podejmowane przez organizację Victim Support Malta podlegają nadzorowi dyrektora organizacji, który monitoruje działania i ich wyniki.

Ostatnia aktualizacja: 16/10/2012

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.